

[Carl Petersen.]

Hvis høstudbyttet af rug bliver normalt i det kommende år, vil det sige, at der skal afhændes 168 000 t med et antageligt tab pr. ton, og dette tab skal staten betale. Vi har jo ikke mulighed for at anvende større kvantiteter til brødfremstilling af rug, da der, som jeg allerede har nævnt, har været benyttet 100 pct. indmaling. Jeg vil ikke i år gentage min advarsel, da resultatet formentlig alligevel vil blive, at arealerne i det førstkommande år igen vil stige med 30 pct., men jeg vil stilfærdigt gøre opmærksom på, at det for det høstår, vi lovgiver for, kan komme til at koste staten et beløb på 25-30 mill. kr. Jeg ved ikke, om dette skulle kunne gøre et vist indtryk.

Udligningsafgifterne har ikke haft større betydning, da importpriserne på de kornsorter, der importeres mest af, næsten hele tiden året igennem har ligget i nærheden af eller over de fastsatte basispriser. Til trods for den endog meget store kornimport, der har været, er de samlede afgifter, opgjort pr. 1. februar, kun nået op på 5 mill. kr., og der er næppe grund til at tro, at der vil blive nogen væsentlig forøgelse af dette beløb resten af året. Den store fordyrelse af indført korn, som der med mellemrum bliver talt så meget om, kan altså ikke skyldes de pålignede afgifter. Hvis der har været en fordyrelse, må det være af andre årsager. Da den samlede import af kornvarer, som kan belægges med afgifter, opgjort indtil 1. februar, har været ca. 1 mill. t eller ca. 10 mill. tdr., vil det altså sige, at hvis det bliver ulignet ligeligt på dette kvantum, vil det betyde en fordyrelse på 50 øre pr. td., og det kan formentlig ikke have været afgørende.

Jeg mener derfor, det er forkert, når man vil fremstille det sådan, at kornloven ingen betydning har haft for en stor del af landbruget, og her tænker man formentlig på det mindre landbrug, det kornkøbende landbrug. Den væsentligste fordel for landmændene, og det gælder vist både de store og de små, ligger selvfølgelig i brødkornordningen. Det er vel vanskeligt at gøre op i kroner og øre, hvad den betyder. Men de landmænd, som har en stram likviditet — og det hævdes jo, at der skal være en del af dem — henvises af økono-

miske grunde til at realisere en del af deres korn straks efter høst til de priser, der kan opnås, og de er som regel lave både som følge af det store udbud af korn på dette tidspunkt og som følge af, at sælgeren på grund af sine økonomiske vanskeligheder står i en vanskelig position over for køberen og derfor er henvist til at sælge til de priser, der kan opnås på markedet. Fordelen ligger altså deri, at man kan aflevere det høstede brødkorn til priser, der ligger betydeligt over brødkornspriserne i almindelighed på de tider, hvor der skal realiseres efter høst.

Jeg vil derfor takke landbrugsministeren, fordi han har fremsat forslag om en kornordning igen i år. Den er en god støtte til landbruget, ikke mindst til dem, der er dårligt økonomisk stillet. Jeg skal tilsige mit partis tilslutning til lovforslagets hurtige gennemførelse.

**Sønderup:** Jeg finder ingen anledning til ved denne lejlighed at lægge op til nogen større diskussion. Mit parti er villig til at medvirke til en forlængelse af den gældende kornordning. Vi vil dog gerne i et udvalg drøfte, om ikke den almindelige omkostningsstigning, der har fundet sted, gør det rimeligt, at der foretages en ajourføring af priserne. Det kan vi se nærmere på i det udvalg, som jeg håber bliver nedsat, når lovforslagets første behandling er tilendbragt.

**H. C. Toft:** Det foreliggende forslag til kornlov er jo identisk med det forslag, vi behandlede i fjor, hvor mit parti medvirkede til lovens gennemførelse.

Da vi i 1958 gennemførte en lov, der omfattede både en brødkornsordning og en foderkornsordning, var konjunkturerne i landbruget i meget høj grad i nedadgående retning, og vi imødeså vel alle dengang de største vanskeligheder for landbrugserhvervet. Da vi sidste år behandlede kornloven, var der prisbevægelser i opadgående retning, der kunne afbøde nogle af de vanskeligheder, landbruget stod i. Siden da er billedet på ny vendt, og hvis vi ser på de priser, landbruget opnår på markedet, betragter prisudviklingen i det forløbne år, vil det ses, at denne ikke blot er vigende, men viser en stærkt faldende tendens. For